

PETER KENT

REINKARNÁCIA I

PETER KENT

REINKARNÁCIA I

VLÁDCA VESMÍRU

Peter Kent

Reinkarnácia I

ISBN 978-80-570-3914-3

OBSAH

Prológ	5
Ľadové kráľovstvo	7
1. Z histórie	7
2. Nový nepriateľ	10
3. Krásny deň pred vojnou	12
4. Bitka na život a na smrť	20
Snový svet duše	27
Vlčia ríša	29
1. Zrod	29
2. Sviatočné ráno	31
3. Proroctvo	37
4. Kňučko	41
5. Návrat pútnikov	45
6. Slávnostný obed	47
7. O dvoch bratoch	51
8. Slávnostný lov	55
9. Výzva	63
10. Súboj v prístave	70
11. Smútok	75
12. Láska a úklady	77
13. Pomsta	81
14. Do prístavu bohov	90
15. Začiatok konca	93
16. Boj	96
17. Osud	101

PROLÓG

Vládca vesmíru. Cíti to spojenie s univerzom večnosti, cíti to spojenie s celým nekonečným vesmírom. Každá čiastočka prachu, každá hmota i antihmota, každá dimenzia vesmíru, jeho temnota i svetlo, to všetko je s vládcom spojené. Láska, bolesť i utrpenie sú už len v jeho nekonečných spomienkach. Necíti vôbec nič, ani strach, ani radosť, len ticho a pokoj. Samota a smútok ho naveky pohltili. Zostávajú mu už len spomienky na krásne chvíle všetkých životov, čo prežil a ostali v nekonečnej pamäti pochované v hĺbke jeho duše. Vlny, rezonancia i frekvencia vesmíru sú s ním navždy spojené, všetky túžby, prania a sny, aj keď nechcené a bolestné, sú splnené. Ale je to strašné a on nevie, ako naspäť z toho vrcholu vrcholov, čo dosiahol. Chcel by vrátiť čas, no je to zbytočné, pretože osud ho dobehol. Ostala mu už len príjemná nostalgia pri spomienkach na krásne časy, keď mohol žiť. A aj zomrieť.

Každý život, čo prežil, mu niečo dal, ale aj zobral. Vo vesmíre to už je tak. Dáva, ale aj berie. Energia, hmota, láska i nenávisť, svetlo i temnota, dobro, život, smrť, to všetko vesmír dáva aj berie. Preto v harmónii života a smrti musí medzi braním a dávaním existovať rovnováha. Vo všetkých reinkarnáciách, ktoré tak intenzívne prežíval, musel dávať, aby potom mohol aj dostávať, všetko muselo byť v rovnováhe. Nevraviac už o svetlých a temných stránkach v jeho vnútri. Každá bytosť, každý tvor má v sebe prirodzenú energiu svetla, ale aj prirodzenú energiu temnoty a medzi nimi tiež musí existovať rovnováha. Preto nie je dobré v sebe dusiť hnev. Niekedy skrátka treba popustiť, udrieť do stola, inak sa takáto potláčaná energia môže pretaviť do niečoho horšieho. Ani silená radosť nie je dobrá, tá väčšinou vedie až k falošnosti, ktorá poskytuje len ilúziu šťastia.

No a je tu ešte jedna veličina. Túžba. Práve tá ho dovedla k veľkej skaze. Práve jeho neukojiteľná túžba mu tú rovnováhu narušila. Túžba vie byť veľký nepriateľ, ak vedie k nenásytosti. Preto si treba dávať pozor na túžby. Môžu totiž vyústiť do niečoho zlého, čo dokáže narušiť i naše blízke okolie. Môžu priniesť skazu nielen do našich životov, ale i do celých svetov. Práve z túžby môžu vzniknúť vojny prinášajúce hrôzu, nenávisť, ale aj skorú a neželanú smrť.

Niežeby bola túžba zlá. Dokáže byť aj veľmi pozitívna, len musíme vedieť, kam až s ňou zájdeme. Túžba môže byť skvelým nástrojom na manipuláciu s ľuďmi, na ovládanie akýchkoľvek živých tvorov. Ale pozor. Ak sa zneužíva, môže to byť dvojsečná zbraň. Túžby vložené do myslí iných už nie sú ich vlastné, vychádzajúce z ich vnútra. Sú to naše túžby, ktoré tí ostatní – vedome či podvedome, dobrovoľne či násilu – prijali za svoje. A my ich tak môžeme ovládať.

A tam niekde sa začína jeho osud. Aj jeho príbeh vychádza z obrovskej túžby prameniacej z neznámej fantázie. Tam sa to všetko začalo, než sa vládca vesmíru stal vládcom, ale i nesmrteľným, proti svojej vôli.

ĽADOVÉ KRÁĽOVSTVO

1. Z histórie

Trvalo miliardy rokov, kým sa v obrovskom prázdne a nekonečnej temnote vesmíru sformovala krásna, žiarivá hviezda s niekoľkými obežnicami. Najzaujímavejšia bola druhá, s dvoma satelitmi, ktoré okolo nej obiehali po nemenných dráhach ako dobre vycvičení strážcovia nikdy neopúšťajúci svoje miesto. Zaujímavá bola hlavne tým, že na nej jedinej sa, opäť po miliarde rokov, odohral zázrak vzniku života. A po ďalších miliónoch rokov na nej bujnela bohatá flóra aj fauna. Najrôznejšie životné formy vznikali, rozvíjali sa a – zanikali. Či už vplyvom evolúcie, alebo geologických a klimatických zmien.

Aktuálne panuje doba ľadová a všetky životné formy na tomto svete majú v podstate dve možnosti: prispôbiť sa podmienkam a prežiť, alebo jednoducho zmiznúť z povrchu planéty. A tak v tejto epoche nenávratne vyhynulo množstvo foriem, ktoré by sa za priaznivejších okolností dokázali rozvíjať. V tomto období prežili len tie najsilnejšie a najodolnejšie druhy schopné neustále bojovať s ťažkými podmienkami, schopné prijať neodvratnú realitu, schopné sa meniť. Naučili sa žiť vo svorkách, ktoré si našli svoj životný priestor a boli ochotné bojovať oň kedykoľvek a s kýmkoľvek, veď každý nový deň znamenal iba ďalší boj o holú existenciu. A práve z tohto chaosu sa zrazu objavil nový druh bytostí. Sú to tvory vzpriamené, ale ešte stále na nich badať stopy zvieracej ríše, z ktorej vzišli. Nové bytosti sa ale svojim zvieracím predkom začínajú postupne vzdávať, a to nielen výzorom, ale aj mentálne, objavujú sa zárodky inteligencie. A tak, celkom logicky, ich počet neustále rastie. Postupne sa rozdeľujú, vznikajú kmene, ktoré zaberajú stále väčšie územia, potom sa znovu delia... a tak ďalej.

Ale tento nový druh ako celok veľmi úspešne čelí ťažkým, mrazivým podmienkam svojho sveta.

Keďže evolúcia si nezvykne dávať prestávky, nový druh sa po čase úplne vzdialil od zvieracej ríše. Bol to dominantný druh, takže sa považovali za nadradených. Zabíjali už nielen kvôli potrave, ale aj zo zábavy. Začali si hovoriť ľudia. Rôzne kmene silneli, vyvíjali sa veľmi rýchlo, teraz už hlavne ich inteligencia. No a keďže boli dominantným druhom, s rastúcou inteligenciou sa geometrickým radom zvyšoval aj ich počet, čo ale prinieslo nové problémy. Lovná zver ubúdala, a tak s rastúcim demografickým tlakom prišla potreba rásť. Keďže však teritória už boli rozdelené, riešenie bolo jasné: Rásť na úkor susedov v duchu existenciálneho Bud' my, alebo oni, pre oboch nie je dost miesta. Začali sa tak prvé menšie primitívne boje medzi kmeňmi, ktoré využívali rôznorodé techniky ešte z lovu na zvieratá. Ibaže tie boje neostali dlho menšie. A ani primitívne. Rozvíjajúca sa inteligencia prestala hľadať spôsoby, ako prežiť v nehostinných podmienkach a sústredila sa na hľadanie možností, ako by neprežili tí druhí. Postupne sa rozohorela vojna o vládu nad týmto svetom, kde bol ochotný bojovať hocikto s hocikým.

Práve v tomto období sa znenazdajky objavil kmeň, ktorý začal prudko naberať na sile, rástol a rozvíjal sa na niečo väčšie, silnejšie. Do čela sa postavil mladý vodca, veľmi zdatný a silný muž. Dlhé blond vlasy mu lemujú tvár a modré oči priam hypnotizujú každého protivníka, ktorý sa mu postaví do cesty. Navyše vyniká prenikavou inteligenciou, múdrosťou a veľmi efektívnym a vynaliezavým spôsobom myslenia. Tieto danosti ho priam predurčujú vládnuť ostatným. Začal si podmaňovať kmeň za kmeňom, najprv susedné, potom aj vzdialenejšie, začal získavať nové teritória aj s ich obyvateľmi. A tak postupne vzniká

malé, no neprestajne sa rozširujúce impérium. Z malého kmeňa sa stal jednotný národ, ktorému vládol veľký kráľ Agosas.

Objavujú sa prvé primitívne technológie, no rýchlo sa rozvíjajú, zbrane sú stále lepšie, účinnejšie. Aj obydlia, ktoré nabrali kupolovitý tvar, začínajú byť vyspelejšie, čo je ďalší užitočný nástroj na ovládnutie tohto mrazivého sveta. Agosas vyvinul sám toľko technológií a stratégií prežitia, že bol považovaný takmer za boha v celom impériu, ktoré získalo názov Ľadové kráľovstvo. Bolo však už na jedného človeka príliš veľké, rozľahlé, takže Agosas vybudoval na jeho ovládanie mocenskú štruktúru. Ríšu rozdelil na menšie celky, kraje, v čele ktorých stáli ním určení správcovia, pričom on sám na vrchole si zachoval absolútnu moc. Povolal svojho najlepšieho priateľa Gerasiasa a zveril mu velenie nad armádou v rôznych vojnách, či už nevyhnutných, alebo iba želaných. Je ešte mladý, no vybudoval kráľovstvo, kde jeho ľud začína žiť aj v tejto ťažkej dobe v dostatku, možno až v blahobyte. Niekomu by to stačilo, ale Agosasove ambície siahajú oveľa ďalej. Jeho túžbou je vybudovať civilizáciu, ktorá už nebude musieť bojovať, bude spojená pod jednou vládou a najvyššie hodnoty budú mier a láska. Neustále rozširuje svoje impérium. Nie vždy sú na to potrebné vojny, prelievanie krvi. Agosas totiž oplýva šarmom a charizmou, takže dokáže nielen bojovať, ale aj presviedčať. Ľadové kráľovstvo sa neustále rozrastá a jeho obyvatelia svojho kráľa milujú, pretože im dáva všetko, dokonca aj to, po čom ani nevedeli, že túžia. Túžba a sny sa stali jeho zbraňou, ktorú sa naučil používať proti všetkým. Chýr o ňom sa šírila ako vietor po celom ľadovom svete.

Stala sa však divná vec, ktorú do svojich plánov pôvodne vôbec nezahrnul. Absolútne nečakane, ale o to prudšie ho zasiahla láska a naplnila celé jeho srdce. Keď totiž povolal do armády aj ženy, narazil na krásnu dievčinu – a zároveň veľkú bojovníčku – ktorá ho priam

ohúrila dravosťou, krásou i chytrosťou. Bola to očarujúca Etil, nádherne najkrajší anjel medzi anjelmi. Mala žiarivé zelené oči, nádherne plavé vlasy s medovým nádychom lemovali jej krásnu tvár a štíhla, nie veľmi vysoká postava bola neprehliadnuteľná. A práve tá subtilnosť, tak kontrastujúca s jeho výškou, očarila Agosasa už pri prvom stretnutí. Zaľúbil sa do nej tak veľmi, že neváhal a oženil sa s ňou a mladá kráľovná si vzala na plecيا náročnú úlohu viesť manželovu – napodiv veľmi silnú – ženskú armádu. Obraz šťastného kráľovského páru bol taký pôsobivý, že ľud ho miloval ešte viac. Šťastie a láska prevládli v živote Ľadového kráľovstva a zdalo sa, že všetko speje k lepšiemu.

Ako to už býva, nič netrvá večne. Prišlo náhle prebudenie zo sna o krásnom svete.

2. Nový nepriateľ

Jedna z prieskumných hliadok sa vrátila so znepokojivými správami. Narazila na novú a neprebádanú oblasť, obrovské územie s vysokými horami bohaté na rôzne suroviny, ale aj na zázraky prírody, územie ako stvorené na pripojenie k ľadovému impériu. Problém bol však v tom, že o miestnom obyvateľstve neboli žiadne informácie, ba ani správy, alebo aspoň povesti. Skrátka, nevedeli o nich vôbec nič. Hranica viedla popri doline pod horou takou vysokou, že jej vrchol bol trvalo zahalený v oblakoch. V doline pozorovali neznámych bojovníkov, čiernych a veľmi dobre vyzbrojených. Na prvý pohľad je zjavné, že ide o posádku strážiacu hranicu svojej krajiny. Agosas nemal vo zvyku dlho váhať, ak šlo o nové územie. Vybral na púť k novému svetu zvláštny oddiel dobre vycvičených bojovníkov i bojovníčok zo svojej armády, tých najlepších z najlepších, vzal so sebou Etil aj Gerasiasa a vyrazil do neznáma.

Po dlhšej púti horami i dolinami impéria dorazili do cieľa, k hraničnej doline. Stáli na okraji, dívali sa na ňu, ale ona pre nich stále ostávala veľkou neznámou. S úžasom sa dívali na krásnu, vysoko sa týčiacu horu pokrytú snehovým závojom. Ale rýchlo museli upriamiť pozornosť na malú skupinku čiernych bojovníkov, ktorých viedol záhadný muž zahalený v čiernom habite s kapucňou. Na tvárach mali čierne masky, ktorých úlohou zrejme bolo vyvolať dojem strašidelnosti a desiť nepriateľov. V tomto okamihu sa zvyčajne začalo rokovanie, vyjednávanie s úmyslom jednej i druhej strany získať pre seba výhodu. Neznámi však dali jasne najavo, že o žiadne reči záujem nemajú a bez váhania zaútočili na Agosasov oddiel. Zrazu všade naokolo bzučali šípy, ostré kopije len tak svišťali vzduchom v snahe šíriť smrť, skazu a paniku. Rozhorel sa neľútostný boj muža proti mužovi. Agosasovi vojaci v modro-bielej zbroji však počtom prevyšovali ten temný oddiel a po čase už prenasledovali ustupujúceho nepriateľa nahor po svahu vysokej hory. Agosas prenechal velenie Gerasiusovi a pustil sa za mužom v habite. Ten sa po čase nečakane obrátil a postavil sa Agosasovi v súboji tvárou v tvár. Agosas držal v ruke svoj veľký kráľovský meč s obojstrannou čepelou a so zlatistou i striebistou rúčkou, čo záhadného muža v čiernom zaujalo. Jeho meč v tvare pretiahnutej osmičky s obojstrannou čepelou nezaostával svojou majestátnosťou. Bez varovania sa do seba pustili, ale Agosas sa v súboji veľmi rýchlo presadil. Záhadný muž len tak-tak unikol istej smrti, ubránil sa neprijemným útokom, pozbieral niekoľko malých šrámov, no nakoniec aj on ukázal niečo zo svojho šermiarskeho umenia a zasiahol Agosasa na líci. Nebola to veľká ani hlboká rana, ale Agosasa to rozzúrilo. Záhadný muž okamih záväzania využil a pustil sa do úniku smerom na druhú stranu hory. Agosas ho mienil ďalej prenasledovať, ale našťastie sa rýchlo spamätal a ostal stáť na mieste. Uvedomil si, že najskôr by padol do nejakej pripravenej pasce. Namiesto toho sa s nemým úžasom zadíval do diaľky. Tá krásna